

Nr. 13, som jo gaar ud paa, at Farten kun maa være 1 Mil, hvor der er særlige Vanskeligheder til Stede. — Ændringsforslag Nr. 26 til § 29 om, at Paragraffen udgaar, har Udvalget haft under meget indgaaende Behandling, men har ikke ment at kunne og burde tiltræde det.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) har stillet Ændringsforslag til § 19. Dette Ændringsforslag, som Flertallet har stillet under Nr. 20, skal jeg indrømme, er en streng Bestemmelse, men Flertallet har sluttet sig til den og ment, at den vilde være nødvendig, naar Færdselen føres ind paa de smallere Veje. Det ærede Medlems Ændringsforslag er imidlertid betydelig strengere, idet det gaar ud paa, at de Forsigtighedsregler, som efter Ændringsforslag Nr. 20 kun træffes for de smallere Vejes Vedkommende, skulle iagttages paa alle Veje. Det er jo indlysende, at hvor Vejene ere meget stærkt befærdede, vilde den, som kører med et Automobil, næsten ikke kunne komme frem, men være udsat for stadig at skulle sidde og raabe de foran kørende an. Nu har den ærede Forslagsstiller ganske vist udtalt, at man kunde gøre en Undtagelse for Kjøbenhavns og Frederiksborg Amter, men der er jo andre Steder, hvor Færdselen er lige saa stærk. Jeg tror derfor, at det vilde være uheldigt, om denne Bestemmelse blev vedtagen. Skulle vi ind paa at træffe Undtagelsesbestemmelser fra Ændringsforslaget, tror jeg, at det i det hele taget vil blive upraktisk og vanskeligt. Jeg vil tilraade, at vi blive ved Ændringsforslag Nr. 20, som er stillet af Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil være fyldestgørende. — De af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen) stillede Ændringsforslag ere saa fyldig omtalte af den ærede Minister, at jeg tror at kunne nøjes med at udtale min Tilslutning til, hvad han har udtalt.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) udtalte i Gaar, og atter i Dag en Mangfoldighed af Betragtninger, som det vilde være vanskeligt at komme ind paa at imødegaa. Jeg skal indrømme, at der kan maaske findes enkelte Guldkorn i det lange Foredrag, som det ærede Medlem holdt, og hvis der findes saadanne, kan det maaske lykkes Udvalget at pille dem ud inden 3die Behandling. For øvrigt staaer det saaledes for mig, at det ærede Med-

lems Udtalelser nærmest have filosofisk Interesse. Det er muligt, at de kunne staa som et Bevis paa, hvor langt en filosofisk konstrueret Hjerne kan komme i sine Betragtninger over et jævnt praktisk Spørgsmaal, men for mig staaer det saaledes, at der vistnok ikke er nogen særlig Grund til at følge det ærede Medlem paa de Vidtløftigheder, han var inde paa. Med Hensyn til Indskrænkningen i den personlige Frihed behøver det ærede Medlem ikke at gaa saa langt tilbage i Historien for at hente Beviser i den Henseende, jeg tror, at vi kunne finde saadanne Beviser i hvert eneste Lovforslag, som vi arbejde med her inde paa Rigsdagen. Som sagt, at komme ind paa at følge det ærede Medlem i den Mangfoldighed af Betragtninger, som han fremførte, tror jeg vilde blive for vidtløftigt, og jeg skal derfor overlade det ærede Medlem med hans Gris med det brækkede Ben til Tingets Betragtninger.

Rasmus Hansen: Jeg har først nogle Bemærkninger at gøre til, hvad den ærede Ordfører nylig udtalte. Den ærede Ordfører udtalte, at han ansaa det Ændringsforslag, jeg har stillet, for at være meget for strengt, og derefter udtalte det ærede Medlem, at efter mit Ændringsforslag vilde Automobilisten mange Gange være udsat for store Vanskeligheder, idet den forankørende kunde forhindre Automobilisten i at køre forbi af ren Drilagtighed. Det var de Anker, den ærede Ordfører anførte mod mit Ændringsforslag. Jeg skal indrømme, at mit Ændringsforslag lider af en vis Mangel i denne Retning, men jeg skal samtidig gøre opmærksom paa, at det ærede Udvalgs Ændringsforslag under Nr. 20 lider af den selv samme Mangel. Ogsaa efter dette Ændringsforslag kan den forankørende forhindre Automobilisten i at køre forbi. Altsaa, det nævnte Ændringsforslag af Flertallet vil medføre akkurat de samme Ulemper som det af mig stillede. Jeg har, som sagt, ikke været blind for, at mit Ændringsforslag i den Retning havde en Mangel, og jeg har ogsaa haft under Overvejelse at stille det saaledes, at denne Mangel kunde blive afhjulpen, men da det ærede Udvalg nu har overvejet dette Spørgsmaal i to Maaneder uden at have kunnet finde en Form, som kunde tilfredsstille det, er det ikke saa mærkeligt, at jeg i Løbet af en Time eller to ikke har kunnet finde en Form, som har kunnet tilfredsstille mig selv. Jeg skal dog over for det ærede Udvalg antyde en Form,